

Informe per a una cantada

La 46a Cantada d'Havaneres de Calella de Palafrugell ha fixat alguns tòpics però n'ha desmuntat d'altres. Si J. L. Ortega Monasterio ens havia explicat a través de El meu avi que “Quan el catalán sortia a la mar / els nois de Calella feien un cremat”, ara el grup Els Cremats, amb una lletra de Patxi Andión, ens expliquen la història de trenta-sis pescadors “Que beben vino / y no saben nadar”, dels quals només en queda un, el trenta-set, el pilot, que va pet de vi: “Desde ese día borracho, / ya nunca sale a la mar. / Y no hay suficiente vino, / para comprarle la sed.” El vi fa que es posi en dubte la mística del rom. La consideració encisadora del mar que ens explica Alfred Almeda, “Com m'agrada ser-ne onada / com m'agrada ser-ne esquitx”, també s'ha de posar en dubte quan, altra vegada Els Cremats, en aquesta ocasió amb la lletra d'un autor desconegut, ens alerten que “Mireu-se'l el mar, és un lladre, lladre / [...] / de sobte, traïdor, si pot us engrapa, / no us en fieu pas, és un lladre, lladre”. I sobre El llop de mar de Ramon Carreras, “amb setanta anys a l'esquena” qui sap si quan “jove i aferrat al pal de messana” tenia l'aspecte del “valent” descrit a la lletra de Temporal per Josep Martí i Clarà Bepes: “Ensenya els braços / tots inflats de venes / amb cent ninots / a cadascun pintats: / hi porta vint gavines, / tres sirenes, / tres dones despullades / i, fletxats, / sagnen dos cors, / un bergantí de fira, / una ancla enorme / i un dofí morat”.

Algunes de les incoherències de l'univers de l'havanera es mantenen vives, com per exemple aquesta d'Ortega Monasterio en la lletra de Menorca, que primer diu que: “Menorca, és un jardí florit, / ses menorquines són rosses” i, a continuació declara que “Jo vull romandre a Menorca des meu amor, / que una menorquina moreneta i fina, m'ha robat el cor”. També es mantenen vius en la lletra popular de La bella Lola alguns interrogants. No acaba de lligar que la Lola que en les primeres dues estrofes es tregui el mocador “en la playa”, i que en la tercera estrofa s'estigui “en el puerto” i, que en la quarta, es trobi “sola y en alta mar”. Amb tanta mobilitat no és estrany que fins i tot “el piloto pierda el compás”. I és que l'apassionant món de l'havanera requereix una actualització.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-07-2012 Pàgina 21

-El Punt Avui. Edició Nacional 09-07-2012 Pàgina 21

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/558354-informe-per-a-una-cantada.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss